

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7308/2022
24.08.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Весне Субић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1255/22 од 18.03.2022. године, у седници одржаној 24.08.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1255/22 од 18.03.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1255/22 од 18.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 16533/19 од 11.03.2021. године, исправљеном решењем истог П 16533/19 од 06.12.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор тужене о апсолутној ненадлежности Првог основног суда у Београду за поступање у овој правној ствари. Ставом другим изреке, одбијен је предлог тужене за прекид поступка. Ставом трећим изреке, одбијен је предлог тужене за одређивање застоја у овом поступку. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади штету због неисплаћених инвалиднина у периоду од 01.03.2018. године до 31.11.2020. године, према опредељеним месечним износима, са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Ставом петим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка од 45.500,00 динара, са законском затезном каматом од 11.03.2021. године до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1255/22 од 18.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужене и потврђена првостепена пресуда, у ставу другом, трећем, четвртном и у делу става петог изреке, којим је тужена обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 45.000,00 динара. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у делу става петог изреке у односу на одлуку о камати па је обавезана тужена да тужиоцу на досуђени износ трошкова од 45.000,00 динара исплати законску затезну камату од

извршности до исплате, док је захтев за исплату законске затезне камате на трошкове парничног поступка за период од пресуђења до извршности, одбијен. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права и предложила да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите о ком је одлучено побијаном пресудом је исплата тужиоцу појединачних месечних износа на име накнаде штете због неисплаћене личне инвалиднине. Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер пресуђењем у овој парници није одступљено од судске праксе по питању израженог правног схватања да потраживања неисплаћених месечних износа инвалиднине по својој правној природи представљају накнаду штете у смислу члана 172. Закона о облигационим односима, у ком случају камата тече од дана доспећа сваког појединачног износа на основу члана 186., у вези члана 277. Закона о облигационим односима.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, чланом 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 31.07.2019. године, а вредност предмета спора побијеног дела је 394.308,51 динара.

С обзиром на то да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео на основу члана 413. Закона о парничном поступку.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић